

Besl. O. nr. 45

Jf. Innst. O. nr. 34 (2000-2001) og Ot.prp. nr. 79 (1999-2000)

År 2000 den 12. desember holdtes Odelsting, hvor da ble gjort slikt

vedtak til lo v

om endringer i lov 15. mars 1991 nr. 3 om megling i konfliktråd

I

I lov 15. mars 1991 nr. 3 om megling i konfliktråd gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov 15. mars 1991 nr. 3 om megling i konfliktråd
(konfliktrådsloven)

§ 2 nytt tredje og fjerde ledd skal lyde:

Hvert konfliktråd skal ledes av en konfliktrådsleder.

Konfliktrådslederne må være vederheftige og valgbare ved kommunale valg. Utelukket fra ansettelse som konfliktrådsleder er den som i løpet av de siste fem årene forut for oppnevningen er idømt betinget frihetsstraff, eller er idømt ubetinget fengselsstraff og ikke er løslatt, på prøve eller endelig, innen ti år forut for ansettelsen.

§ 2 nåværende tredje ledd blir femte ledd.

§ 3 første ledd skal lyde:

Det oppnevnes konfliktrådsmedglere for hver kommune. Meglerne oppnevnes av en representant utpekt av kommunestyret/kommunestyrene, en representant fra politiet og *konfliktrådslederen*. Oppnevningen gjelder for en periode på 4 år.

§ 4 skal lyde:

Vervet som megler i konfliktrådet er frivillig. Personer som har fylt 18 år kan oppnevnes.

Kravet til vederheftighet, valgbarhet og vandel etter § 2 fjerde ledd gjelder tilsvarende for konfliktrådsmedglere.

§ 10 skal lyde:

Med mindre annet er fastsatt i eller i medhold av lov, plikter medglere og andre som utfører tjeneste eller arbeid for konfliktrådet, å bevare taushet om det de i forbindelse med tjenesten eller arbeidet får vite om noens personlige forhold eller andre forhold som nevnt i forvaltningsloven § 13 første ledd. Som personlig forhold regnes også partenes navn, fødested, fødselsdato, personnummer, statsborgerforhold, sivilstand, yrke, bopel og arbeidssted. For øvrig gjelder forvaltningsloven §§ 13 til 13 e. Brudd på taushetsplikten straffes etter straffeloven § 121.

Retten kan ikke ta imot forklaringer som et vitne ikke kan gi uten å krenke taushetsplikten etter første ledd med mindre retten etter en avveining av hensynet til taushetsplikten og hensynet til sakens opplysning ved kjennelse bestemmer at vitnet likevel skal avgi forklaring. Med mindre begge parter samtykker, kan vitnet ikke forklare seg om hva partene har erkjent eller tilbudt under meglingen.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Gunnar Skaug

president

Anita Apeltun Sæle

sekretær